

- Ensimmäinen mieleen tuleva tapa on yksinkertaisesti keksiä sellainen amplitudivasteen kuvaaja, että se toteuttaa annetut ehdot.
- Tämä kuitenkin tuottaa ongelmia, kuten kohta tulemme näkemään.
- Tarkastellaan esimerkiksi edellä annettuja ehtoja:

```
\begin{array}{lll} \delta_p & & 0.026 \text{ dB}, \\ \delta_s & & -30 \text{ dB}, \\ \omega_p & & 2\pi \cdot 2500/16000 = \frac{5\pi}{16} \text{ rad} \\ \omega_s & & 2\pi \cdot 3000/16000 = \frac{3\pi}{8} \text{ rad} \end{array}
```

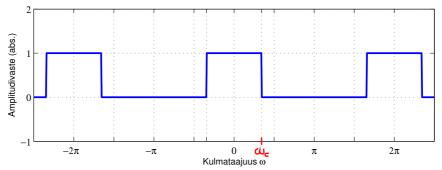


• Nämä ehdot toteuttaa esimerkiksi taajuusvaste, joka putoaa ykkösestä nollaan ω_p :n ja ω_s :n puolivälissä, eli kulmataajuudella $\frac{11\pi}{32}$:

$$H(e^{i\omega}) = \begin{cases} 1, & \omega < \frac{11\pi}{32} \\ 0, & \omega \geqslant \frac{11\pi}{32}. \end{cases}$$



• Kuvassa nähdään tämän taajuusvasteen kuvaaja, jossa on huomioitu myös vasteen periodisuus ja konjugaattisymmetrisyys välillä $[0, 2\pi]$.



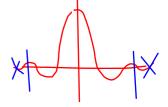


Voidaan osoittaa yleisesti, että taajuusvaste

$$H(e^{i\omega}) = egin{cases} 1, & \text{kun } \omega < \omega_c, & \delta & \hline \ 0, & \text{kun } \omega \geqslant \omega_c & \end{cases}$$

löytyy suotimelta, jonka impulssivaste on

$$h(n) = \begin{cases} 2f_c \, \text{sinc} \, (\omega_c n), & \text{kun } n \neq 0, \\ 2f_c, & \text{kun } n = 0. \end{cases}$$



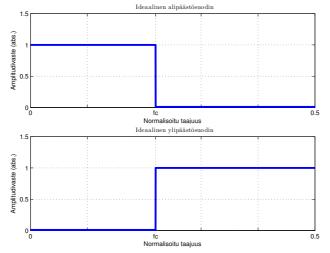
- Tässä funktio $\operatorname{sinc}(x) = \sin(x)/x$.
- Ongelmana tämän suotimen toteuttamisessa on impulssivasteen ääretön pituus.
- Käytännössä se täytyy aina katkaista, mikä puolestaan aiheuttaa ongelmia taajuusvasteessa. (Siitä tarkemmin jatkossa.)

- Seuraavassa taulukossa on esitetty vastaavat ideaaliset impulssivasteet erityyppisille suotimille:
 - alipäästösuotimille (taajuudet välillä [0, fc] päästetään läpi),
 - ylipäästösuotimille (taajuudet välillä $[f_c, 0.5]$ päästetään läpi),
 - kaistanpäästösuotimille (taajuudet välillä [f₁, f₂] päästetään läpi) ja
 - kaistanestosuotimille (taajuudet välillä [f₁, f₂] poistetaan).

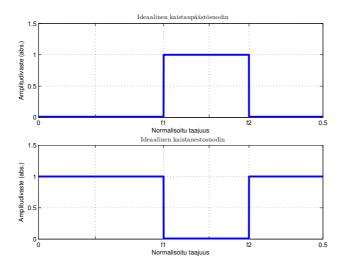
Ideaalinen	Impulssivaste kun		
suodintyyppi	n ≠ 0	n = 0	
Alipäästö	$2f_c sinc(n \cdot 2\pi f_c)$	2f _c	
Ylipäästö	$-2f_c sinc(n \cdot 2\pi f_c)$	$1-2f_c$	
Kaistanpäästö	$2f_2$ sinc $(n \cdot 2\pi f_2) - 2f_1$ sinc $(n \cdot 2\pi f_1)$	$2(f_2 - f_1)$	
Kaistanesto	$2f_1 sinc(n \cdot 2\pi f_1) - 2f_2 sinc(n \cdot 2\pi f_2)$	$1-2(f_2-f_1)$	



• Näitä suodintyyppejä vastaavien ideaalisten taajuusvasteiden kuvaajat ovat alla.







- Ideaalisen suotimen impulssivasteen suoraviivainen katkaiseminen on luonnollisin menetelmä pyrkiä lähelle ideaalisen alipäästösuotimen ominaisuuksia.
- Näin saatu impulssivaste vastaa ideaalista impulssivastetta kerrottuna 'ikkunasignaalilla'

$$w(n) = \begin{cases} 1, & \text{kun } -M < n < M, \\ 0, & \text{muulloin.} \end{cases}$$

- Kyseisestä ikkunafunktiosta käytetään nimeä suorakulmainen ikkuna (engl. rectangular window).
- Ikkunan kertoimien kokonaismäärästä käytetään merkintää N, ja se riippuu rajasta M kaavan N=2M+1 mukaan.

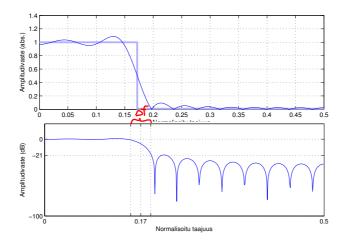
- Toisaalta raja M saadaan jakamalla N kahdella ja alaspäin pyöristämällä, t.s. $M = \lfloor \frac{N}{2} \rfloor$.
- Katkaistun impulssivasteen $h_t(n) = w(n)h(n)$ käyttäytymistä taajuustasossa voidaan approksimoida sen diskreetin Fourier-muunnoksen avulla.
- Tulomuodossa olevan signaalin DFT voidaan ilmaista konvoluution avulla:

$$H_t(n) = \frac{1}{N}W(n) * H(n).$$

- Suoran katkaisun vaikutus taajuustasossa on siis konvoluutio ikkunafunktion w(n) diskreetin Fourier-muunnoksen kanssa.
- Toisaalta W(n) on vastaavaa muotoa kuin h(n), siinä on nimittäin tärkeällä sijalla sinc-funktio.

- Konvoluutio tällaisen signaalin kanssa aiheuttaa alkuperäiseen taajuusvasteeseen värähtelyä ja Gibbsin ilmiön, missä värähtelyä on erityisesti taajuuskaistojen reunoilla.
- Gibbsin ilmiö oli esillä jo Fourier-sarjan yhteydessä.
- Alla olevassa kuvassa on ideaalisen alipäästösuotimen amplitudivaste impulssivasteen katkaisun jälkeen.
- Kyseessä on edellä ollut esimerkki, jossa rajataajuus oli $\omega_c=\frac{11\pi}{32}$, eli normalisoituna $f_c=\frac{11}{64}\approx 0.17$.



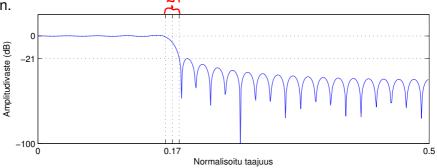




- Impulssivasteeseen on otettu mukaan N=25 termiä, eli ideaalinen impulssivaste pisteissä $-12, -11, -10, \ldots, 10, 11, 12$.
- Kuvasta nähdään selvästi ylimääräinen värähtely rajataajuuden ympärillä.
- Erityisen selvästi tämä värähtely näkyy desibeliasteikolla, jossa korkein huippu on –21 desibelin kohdalla.
- Kokeilemalla eri mittaisia impulssivasteita havaitaan, ettei pituuden N kasvattaminen paranna vaimennusominaisuuksia lainkaan: amplitudivasteen korkein huippu estokaistalla pysyy –21:ssä desibelissä.



 Alla oleva amplitudivaste saadaan kaksinkertaistamalla impulssivasteen pituus 51:een.



- Ainoa vaikutus on estokaistan huippujen sekä siirtymäkaistan kapeneminen.
- Myöskään päästökaistan värähtelyyn ei voida näin vaikuttaa, vaan sitäkin on aina vakiomäärä, noin 0.74 dB.
- ullet Sen sijaan suurempi N kaventaa siirtymäkaistaa, ja siirtymäkaistan leveyden Δf ja kertoimien määrän välillä onkin voimassa suorakulmaisen ikkunan tapauksessa kaava

$$\Delta f = \frac{0.9}{N}$$
. $N = \frac{0.9}{\Delta f}$

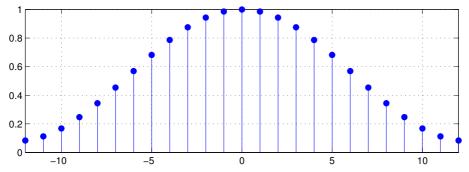


- Suotimen vaimennusominaisuuksiin ei siis voida vaikuttaa kertoimia lisäämällä, mutta niitä voidaan parantaa käyttämällä jotain pehmeämmin laskevaa ikkunafunktiota suoran katkaisun asemesta.
- Yksi usein käytetyistä ikkunafunktioista on Hamming-ikkuna (Hamming window), joka määritellään seuraavasti:

$$w(n) = \begin{cases} 0.54 + 0.46\cos(\frac{2\pi n}{N}), & \text{kun } -M < n < M, \\ 0, & \text{muulloin.} \end{cases}$$



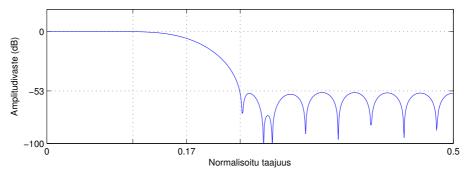
• Alla olevassa kuvassa on Hamming-ikkunan kertoimien kuvaaja tapauksessa N=25.





- Hamming-ikkunaa käytetään siis niin, että yllä olevalla lausekkeella w(n) kerrotaan vastaava ideaalisen impulssivasteen termi.
- Alla olevassa kuvassa on näin saatava amplitudivaste suunniteltaessa vastaavaa alipäästösuodinta kuin aikaisemmassakin esimerkissä.





 Amplitudivasteen kuvaajasta havaitaan Hamming-ikkunan parantavan vaimennusominaisuuksia.



- Nyt suodin vaimentaa kaikkia estokaistan taajuuksia vähintään 53 dB.
- Lisäksi päästökaistan värähtely ei ole enää paljaalla silmällä havaittavissa.
- Kokeilemalla eri kertoimien määriä havaitaan korkeimman estokaistalla olevan huipun pysyvän 53 dB:ssä sekä päästökaistan värähtelyn pysyvän noin 0.019 desibelissä.
- Lisäksi siirtymäkaistan leveys näyttäisi nytkin olevan kääntäen verrannollinen kertoimien määrään nähden.



 Siirtymäkaista on selvästi leveämpi kuin vastaava suorakulmaista ikkunaa käyttäen saatu siirtymäkaista ja osoittautuukin, että leveys riippuu kertoimien määrästä kaavan

$$\Delta f = \frac{3.3}{N}$$

mukaisesti.

- Ikkunan valinta on näin ollen aina kompromissi vaimennusominaisuuksien ja kertoimien määrän välillä.
- Hamming-ikkuna tarvitsee nimittäin aina suuremman määrän kertoimia (noin 3.7-kertaisen määrän) suorakulmaiseen ikkunaan verrattuna, jotta siirtymäkaistat olisivat yhtä leveät.

FIR suunnittelu ikkunamenetelmällä

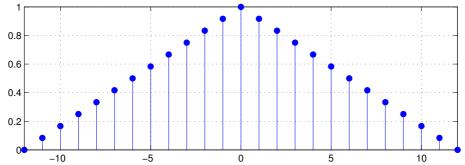
- Muita tavallisesti käytettyjä ikkunafunktioita on lueteltu alla.
- Taulukosta voidaan ratkaista myös tarvittavien kertoimien määrä, kun halutaan jokin tietty normalisoitu siirtymäkaistan leveys.
- Mitä paremmat ikkunalla saatavat vaimennus- ja värähtelyominaisuudet ovat, sitä suurempi kerroin siirtymäkaistan leveyden kaavassa on ja sitä enemmän kertoimia tarvitaan saman siirtymäkaistan saamiseksi.

Ikkuna-	Siirtymäkaistan	Päästökaistan	Estokaistan	Ikkunan lauseke $w(n)$,
funktion	leveys	värähtely	minimi-	$ \operatorname{kun} \mathfrak{n} \leqslant (N-1)/2$
nimi	(normalisoitu)	(dB)	vaimennus (dB)	
Suorakulmainen	0.9/N=af	0.7416	21	1
Bartlett	3.05/N	0.4752	25	$1 - \frac{2 n }{N-1}$
Hanning	3.1/N	0.0546	44	$0.5 + 0.5\cos{(\frac{2\pi n}{N})}$
Hamming	3.3/N	0.0194	53	$0.54 + 0.46 \cos{\left(\frac{2\pi n}{N}\right)}$
Blackman	5.5/N	0.0017	74	$0.42 + 0.5\cos\left(\frac{2\pi n}{N}\right) + 0.08\cos\left(\frac{4\pi n}{N}\right)$



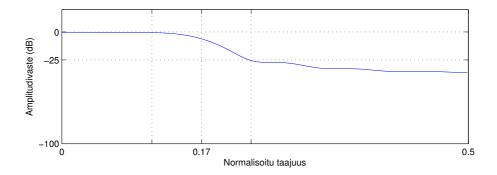
FIR suunnittelu ikkunamenetelmällä: Bartlett-ikkuna

- Taulukon ikkunoista Bartlett-ikkuna on harvemmin suodinsuunnittelussa käytetty, kolmionmuotoinen ikkunafunktio.
- \bullet Alla on Bartlett-ikkunan kuvaaja (N = 25) ja sitä käyttäen suunnitellun alipäästösuotimen amplitudivaste.



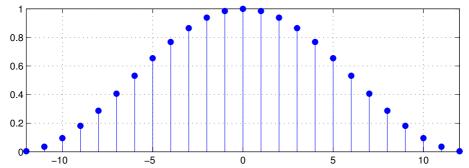


FIR suunnittelu ikkunamenetelmällä: Bartlett-ikkuna

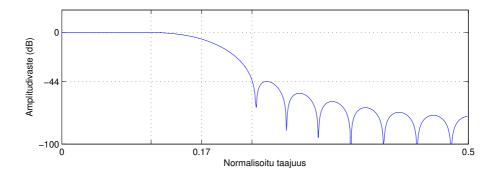




- Hanning- eli Hann-ikkuna on melko lähellä Hamming-ikkunaa.
- Kuitenkin sen vaimennus- ja värähtelyominaisuudet ovat hieman huonommat ja kertoimien määrä on toisaalta pienempi.
- \bullet Alla on Hanning-ikkunan kuvaaja (N = 25) ja sitä käyttäen suunnitellun alipäästösuotimen amplitudivaste.



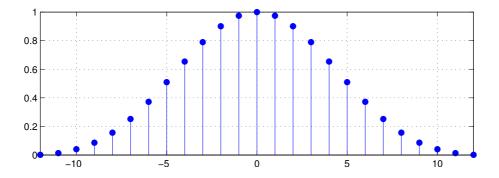




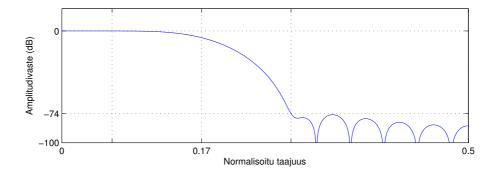


- Taulukossa alimpana on Blackman-ikkuna, jonka lauseke koostuu kahdesta kosinitermistä.
- Näin saadaan aikaan erittäin hyvä minimivaimennus sekä päästökaistan värähtely, mutta vastaavasti tarvittavien kertoimien määrä on suurempi.
- \bullet Alla on Blackman-ikkunan kuvaaja (N = 25) ja sitä käyttäen suunnitellun alipäästösuotimen amplitudivaste.











- Määritä ideaalinen taajuusvaste suotimelle.
- Laske tätä taajuusvastetta vastaava ideaalinen impulssivaste käänteisen Fourier-muunnoksen avulla. Tavallisimmat impulssivasteet on lueteltu edellä olleessa taulukossa.
- Valitse sellainen ikkunafunktio, joka täyttää halutut vaatimukset päästökaistalla ja estokaistalla. Selvitä myös tarvittavien kertoimien määrä N normalisoidusta siirtymäkaistan leveydestä \(\Delta f \) lähtien.
- Suunnitellun suotimen impulssivaste on

$$h_t(n) = w(n)h(n),$$

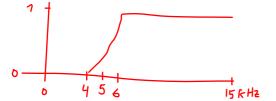
Missä h(n) on ideaalinen impulssivaste ja w(n) on valittu ikkunafunktio.

Ratkaistaan esimerkkinä yksi aiemmin käyttämäni tenttitehtävä:

 Suunnittele ikkunamenetelmällä ylipäästösuodin (selvitä käsin impulssivasteen lauseke), jonka vaatimukset ovat seuraavat:

Estokaista	[0 kHz,4 kHz]
Päästökaista	[6 kHz, 15 kHz]
Päästökaistan maksimivärähtely	0.04 dB
Estokaistan minimivaimennus	24 dB
Näytteenottotaajuus	30 kHz

Käytä oheisia taulukoita hyväksesi. (6p)



$$\Delta f = \frac{6-4}{30} = \frac{a}{30} = \frac{1}{15} |_{P}$$
 $f_{c} = \frac{(4+6)/a}{30} = \frac{5}{30} = \frac{1}{6} |_{P}$

Estokaista Päästökaista Päästökaistan maksimivärähtely Näytteenottotaajuus

[0 kHz, 4 kHz] 6 kHz. 15 kHz 0.04 dB 24 dB 30 kHz

Käytä oheisia taulukoita hyväksesi. (6p)

Hamming ja Blackman ok, valitsemme Hamming-ikkunan koska se tarvitsee vähemmän kertolmia.

$$\Delta f = \frac{3.5}{N} \quad N = \frac{3.5}{\Delta f} = \frac{3.5}{1/s} = 3.5 \cdot 15 = 49.5 \approx \frac{51}{1/p}$$
 (pyöristetään ylöspäin lähimpään parittomaan kokonaislukuun)
$$W(n) = \begin{cases} 0.54 + 0.46 \cos \left(\frac{4\pi n}{51}\right), & |n| \le 25 \end{cases}$$

$$h(n) = \lambda - 2f$$
, sinc($n \ge 3\pi f$) $n \ne n$

$$h(n) = \begin{cases} -2f_c sinc(nart), & n \neq 0 \\ -af_c & n = 0 \end{cases} = \begin{cases} -\frac{1}{3} sinc(\frac{n\pi}{3}), & n \neq 0 \\ \frac{2}{3} & n = 0 \end{cases}$$

$$h_{\frac{1}{2}}(n) = W(n) \cdot h(n) = \begin{cases} (0.54 + 0.46 \cos(\frac{2\pi n}{51}))(-\frac{1}{3}\sin(\frac{n\pi}{3})), & 0 < |n| \le 25 \end{cases}$$
 $n = 0$
 $mulloin$



Estokaista Päästökaista Päästökaistan maksimivärähtely Estokaistan minimivaimennus Näytteenottotaaiuus [0 kHz, 4 kHz] [6 kHz, 15 kHz] 0.04 dB 24 dB 30 kHz

Käytä oheisia taulukoita hyväksesi. (6p)

Suodintyyppi	Impulssivaste kun		
Subunityyppi	$n \neq 0$	n = 0	
Alipäästö	$2f_c sinc(n \cdot 2\pi f_c)$	2f _c	
Ylipäästö	$-2f_{c}sinc(n \cdot 2\pi f_{c})$	$1-2f_c$	
Kaistanpäästö	$2f_2$ sinc $(n \cdot 2\pi f_2) - 2f_1$ sinc $(n \cdot 2\pi f_1)$	$2(f_2 - f_1)$	
Kaistanesto	$2f_1 sinc(n \cdot 2\pi f_1) - 2f_2 sinc(n \cdot 2\pi f_2)$	$1 - 2(f_2 - f_1)$	

Ikkuna-	Siirtymäkaistan	Päästökaistan	Estokaistan	Ikkunan lauseke
funktion	leveys	värähtely	minimi-	w(n), kun
nimi	(normalisoitu)	(dB)	vaimennus (dB)	$ n \le (N-1)/2$
Suorakulmainen	0.9/N	0,241.6	*	1
Bartlett	3.05/N	0.4782	25	$1 - \frac{2 n }{N-1}$
Hanning	3.1/N	0.0846	44	$0.5 + 0.5 \cos\left(\frac{2\pi n}{N}\right)$
Hamming	3.3/N	0.0194	53	$0.54 + 0.46 \cos \left(\frac{2\pi n}{N} \right)$
Blackman	5.5/N	0.0017	74	$0.42 + 0.5\cos\left(\frac{2\pi n}{N}\right) + 0.08\cos\left(\frac{4\pi n}{N}\right)$

Esimerkki.: Suunnitellaan seuraavat vaatimukset täyttävä alipäästösuodin ikkunamenetelmällä:

```
\begin{array}{lll} \delta_p & & 0.026 \text{ dB,} \\ \delta_s & & -30 \text{ dB,} \\ f_p & & 5000 \text{ Hz,} \\ f_s & & 6000 \text{ Hz,} \\ \text{N\"{a}ytteenottotaajuus} & 16000 \text{ Hz.} \end{array}
```

• Koska $\delta_p=0.026$ dB, ainoat mahdolliset ikkunat ovat Hamming-ikkuna ($\delta_p=0.0194$ dB) ja Blackman-ikkuna ($\delta_p=0.0017$ dB).

 Näistä valitsemme Hamming-ikkunan, sillä sitä käytettäessä tarvittavien kertoimien määrä on Blackman-ikkunaa pienempi:

$$N = \begin{cases} \frac{3.3}{\Delta f}, & \text{Hamming-ikkunalle} \\ \frac{5.5}{\Delta f}, & \text{Blackman-ikkunalle}. \end{cases}$$

- Taulukosta nähdään lisäksi, että Hamming-ikkunaa käyttäen on mahdollista täyttää myös annetut estokaistan vaatimukset.
- Sarakkeesta **Estokaistan minimivaimennus** nähdään nimittäin, että minimivaimennus on 53 dB, kun vaatimuksena oli ainoastaan $\delta_s=-30$ dB (-53 dB < -30 dB).
- Seuraavaksi täytyy selvittää suotimen kertoimien määrä.

- Se saadaan siirtymäkaistan leveydestä.
- Meidän tapauksessamme siirtymäkaistan tulee olla välillä 5000-6000 Hz.
- Näytteenottotaajuudella normalisoituina tämä on väli [5000/16000, 6000/16000], joten siirtymäkaistan normalisoitu leveys on $\Delta f = 1000/16000 = 1/16$.
- Koska Hamming-ikkunaa käytettäessä

$$\Delta f = \frac{3.3}{N},$$

niin tarvittavien kertoimien määrä N on tarkoilla arvoilla

$$N = \frac{3.3}{\Delta f} = \frac{3.3}{1/16} = 3.3 \cdot 16 = 52.8.$$

Tämä pyöristetään ylöspäin lukuun N = 53.

- Tällä kurssilla pyöristys tehdään aina suurempaan parittomaan kokonaislukuun.
- Ideaalinen impulssivaste on alipäästösuotimen tapauksessa

$$h(n) = \begin{cases} 2f_c \, \text{sinc} \, (n \cdot 2\pi f_c), & n \neq 0 \\ 2f_c, & n = 0, \end{cases}$$

eli meidän tapauksessamme

$$h(n) = \begin{cases} 2 \cdot 5500/16000 \, \text{sinc} \, (2\pi \cdot 5500/16000 \cdot n), & n \neq 0 \\ 2 \cdot 5500/16000, & n = 0, \end{cases}$$

• Tässä luku $f_c = \frac{5500}{16000} = \frac{11}{32}$ on valittu siirtymäkaistan puolivälistä.



• Todellinen impulssivaste saadaan nyt kertomalla tämä h(n) Hamming-ikkunalla

$$h_t(n) = \begin{cases} (0.54 + 0.46\cos(2\pi n/53)) \cdot 2 \cdot 11/32 \cdot \text{sinc}\,(2\pi \cdot 11/32 \cdot n), & 0 < |n| \leqslant 26 \\ 2 \cdot 11/32 \cdot, & n = 0, \\ 0, & \text{muulloin,} \end{cases}$$

joka sievenee muotoon

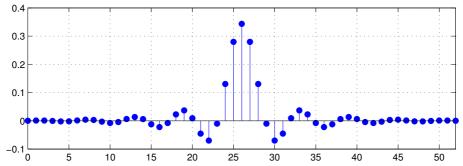
$$h_t(n) = \begin{cases} (11/16) \cdot (0.54 + 0.46 \cos(2\pi n/53)) \cdot \text{sinc} \, (11\pi n/16), & 0 < |n| \leqslant 26 \\ 11/16, & n = 0, \\ 0, & \text{muulloin.} \end{cases}$$



- Saadaksemme kausaalisen suotimen, meidän on siirrettävä tätä impulssivastetta vielä 26 askelta oikealle (viivästys).
- Tämä ei vaikuta tulokseen muuten kuin 26 askeleen viivästymisenä, taajuustason käyttäytyminen pysyy ennallaan.

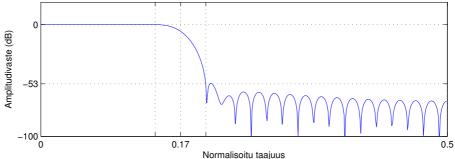


• Näin saatavan impulssivasteen kuvaaja on alla.



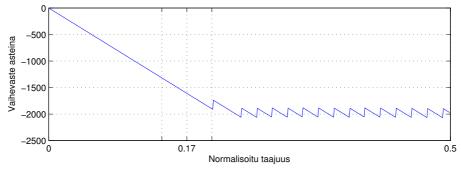


• Tämän suotimen amplitudivasteen kuvaaja on seuraavanlainen.





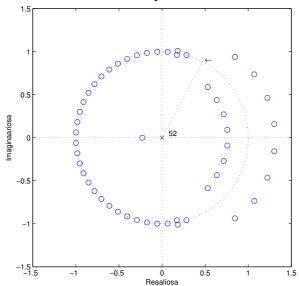
• Vaihevaste on alla. Huomaa lineaarisuus päästökaistalla. Ryhmäviive on $\tau(\omega)=26$, eli suodin viivästää kaikkia taajuuksia 26 askelta.



- Lopuksi vielä napa-nollakuvio.
- Kuvasta puuttuu kauimmainen nolla, joka on pisteessä z = 4.37.
- Kuviosta näkyy selvästi kuinka Fourier-muunnoksen taajuusakseli vastaa yksikköympyrän ylempää puolikasta eli pisteitä $\{e^{i\omega} \mid \omega \in [0,\pi]\}$.
- Taajuusvaste taajuudella ω saadaan evaluoimalla siirtofunktio H(z) pisteessä $z=e^{\mathrm{i}\,\omega}$.
- Kuvassa on merkitty katkoviivalla siirtymäkaistan puoliväliä vastaava vaihekulma $\omega_c=\frac{11\pi}{32}$, ja taajuusvaste tällä taajuudella saadaan evaluoimalla siirtofunktio nuolella merkityssä pisteessä.

$$H(2) = 1 + 2^{3} + 22^{2} - 0.52^{5}$$

$$= \frac{2^{3} + 2^{3} + 22 - 0.5}{2^{3}}$$





- Tätä pienemmät taajuudet saadaan kiertämällä yksikköympyrää myötäpäivään ja suuremmat vastapäivään.
- Nollataajuus on kompleksitason pisteessä 1 + 0i ja Nyquistin rajataajuus pisteessä -1 + 0i.
- Näin ollen kaikki siirtofunktion nollat sijaitsevat yksikköympyrällä vaihekulmaa $\omega_c=\frac{11\pi}{32}$ suuremmassa kulmassa ja jokainen niistä aiheuttaakin amplitudivasteeseen yhden alaspäin ulottuvan piikin.



Yhteenveto ikkunamenetelmän käytöstä

Esimerkki: Toisena esimerkkinä suunnitellaan ylipäästösuodin, kun vaaditaan, että

$\delta_{\mathfrak{p}}$	0.06 dB
δ_s	−28 dB
f_s	9 kHz
f_p	10 kHz
, Näytteenottotaajuus	48 kHz

- Taulukosta nähdään, että suorakulmainen ja Bartlett-ikkuna eivät käy, ja Hanning-ikkuna on ensimmäinen, joka toteuttaa päästökaistan (0.0546 < 0.06) ja estokaistan (-44 dB < -28 dB) vaatimukset.
- Koska Hanning-ikkunalle tarvitaan vähemmän kertoimia kuin muilla sopivilla, käytetään sitä.



Tällöin siis

$$\Delta f = \frac{3.1}{N}$$
.

Näytteenottotaajuudella normalisoitu siirtymäkaistan leveys on

$$\Delta f = \frac{10 \text{ kHz}}{48 \text{ kHz}} - \frac{9 \text{ kHz}}{48 \text{ kHz}} = \frac{1}{48}.$$

Nyt tarvittavien kertoimien määrä on

$$N = \frac{3.1}{\Delta f} = \frac{3.1}{1/48} = 148.8,$$

joka pyöristetään lukuun N=149.

- Valitaan luku f_c normalisoidun siirtymäkaistan [9/48, 10/48] puolivälistä eli luku $f_c = 9.5/48$.
- Silloin saadaan

$$h(n) = \begin{cases} -2 \cdot \frac{9.5}{48} sinc(2\pi \cdot \frac{9.5}{48}n), & n \neq 0, \\ 1 - 2 \cdot \frac{9.5}{48}, & n = 0. \end{cases}$$

 Tämä lauseke on vielä kerrottava Hanning-ikkunan lausekkeella, jolloin todelliseksi impulssivasteeksi saadaan sievennettynä

$$h_t(n) = \begin{cases} -(0.5 + 0.5 \cos(\frac{2\pi n}{149}))(\frac{19}{48} \text{sinc}(\frac{19}{48}\pi n)), & 0 < |n| \leqslant 74 \\ \frac{29}{48}, & n = 0, \\ 0, & \text{muulloin.} \end{cases}$$



- Jälleen on siirrettävä tätä impulssivastetta 74 askelta oikealle, jotta saadaan kausaalinen suodin.
- Tämän impulssivasteen ja amplitudivasteen kuvaajat ovat alla, ja lopuksi nollakuvio. Nollakuviosta puuttuvat kauimmaiset nollat, jotka ovat pisteissä z=7.9116 ja z=-3.1176.



